

آینده پژوهش‌های مدیریت ورزشی در دانشگاه‌های کشور

حسین عبدالملکی*^۱، فاطمه حیدری^۲، محبوبه اللهیاری^۳، سید بهادر زکی زاده^۱

تاریخ پذیرش: ۹۶/۰۴/۳۱

تاریخ دریافت: ۹۵/۱۰/۰۵

چکیده

هدف: امروزه آینده‌نگاری به عنوان یک ابزار تحلیلی-چشم‌اندازی متمایز، توسعه پیدا کرده است. این ابزار، آینده‌های محتمل از رشته‌های مختلف را مورد توجه قرار می‌دهد و بدین ترتیب به فرآیندهای تصمیم‌گیری در سطوح مختلف کمک می‌نماید. بنابراین هدف از انجام این پژوهش، شناسایی دستاوردهای حال حاضر پژوهش‌های مدیریت ورزشی، حوزه‌های تاثیرگذار بر آینده و ارائه تاکتیک‌های مناسب برای دستیابی به آینده‌ای ایده‌آل بود.

روش‌شناسی: این پژوهش از نوع تحقیقات کمی-کیفی بود. روش جمع‌آوری داده‌ها شامل مطالعات کتابخانه‌ای و روش دلفی بود. تعداد ۱۱ تن از اساتید و نخبگان مدیریت ورزشی اعضای گروه روش دلفی این پژوهش را تشکیل دادند.

یافته‌ها: با جمع‌بندی نظرات متخصصین، ۱۶ جنبه در مورد وضعیت حال حاضر پژوهش‌های مدیریت ورزشی بدست آمد که تفاوت بین اهمیت و موفقیت دستیابی به آنها با استفاده از آزمون تی همبسته مورد سنجش قرار گرفت که کلیه ۱۶ جنبه مطالعات مدیریت ورزشی با موفقیت کم و میزان اهمیت زیاد ارزیابی شدند و تفاوت معنی‌داری بین موفقیت و اهمیت آنها بدست آمد. همچنین ۱۱ حوزه موثر بر آینده ایده‌آل پژوهش‌های مدیریت ورزشی بدست آمد که در ادامه ۱۲ تاکتیک برای تحقق آینده ایده‌آل معرفی گردید.

نتیجه‌گیری: برخی از اعضای گروه تحقیق معتقد بودند که رشته مدیریت ورزشی تنها در مسائل تئوریک در ورزش قابل استفاده است در حالی که برخی دیگر معتقد مدیریت ورزشی می‌تواند یک تئوری منحصر به فرد را ایجاد کند و در مسائل عملی نیز قابل اجراست.

واژه‌های کلیدی: آینده پژوهی، مدیریت ورزشی، دلفی، تحلیل روندها.

۱. عضو هیات علمی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

۲. کارشناس ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه فردوسی مشهد

۳. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه فردوسی مشهد

* نشانی الکترونیک نویسنده مسئول: h.abdolmaleki@ut.ac.ir

مقدمه

امروزه آینده نگاری به عنوان یک ابزار تحلیلی- چشم اندازی متمایز، توسعه پیدا کرده است. این ابزار، آینده‌های محتمل از رشته‌های مختلف را مورد توجه قرار می‌دهد و بدین ترتیب به فرآیندهای تصمیم‌گیری در سطوح مختلف کمک می‌نماید. آینده نگاری در عصر حاضر از جمله مفاهیم نوپا به شمار می‌رود که هنوز به صورت مفهومی ساخته و پرداخته نشده است و منابع قابل توجهی نیز از آن در دسترس نیست. هر مفهومی از سیر تحولی خاص برخوردار است و در مواجهه با چالش‌ها و مسائل خاص بروز و ظهور یافته است. مفهوم آینده‌نگاری نیز از ناتوانی دانش پیش‌بینی، دانش سیاست‌گذاری و دانش مدیریت راهبردی در پاسخگویی به چالش‌های خاص ظاهر گشته است (صیادی، ۱۳۸۷). آینده‌نگاری در حوزه مطالعات علمی و فناوری اولین بار به عنوان ابزار مقدماتی سیاست‌گذاری در اواخر دهه ۵۰ و اوایل دهه ۶۰ میلادی در آمریکا به ویژه در بخش دفاعی بکار رفت. پس از آن در سال ۱۹۷۰ ژاپن تصمیم به آینده‌نگاری ملی با افق زمانی ۳۰ ساله و با رویکرد آینده علم و فناوری^۱ گرفت. هدف ژاپن از این امر تنها انتخاب حوزه‌های برتر نبود، بلکه درصدد ارائه پیشنهادهایی برای تصمیم‌گیرندگان در هر دو بخش خصوصی و دولتی به واسطه تجزیه و تحلیل عمق و گسترده روی روندهای بلند مدت بود (نیریل^۲، ۲۰۰۳). در اروپا نیز فرانسه در اوایل دهه ۸۰ میلادی و به دنبال آن سوئد و نروژ اولین برنامه آینده‌نگاری خود را

انجام دادند و در دهه ۹۰ در بسیاری از دولت‌های کشورهای اروپایی نظیر آلمان، هلند و ایرلند به استفاده از این ابزار روی آوردند. دهه ۹۰ شاهد انفجاری عظیم در فعالیت‌های آینده‌نگاری علم و فناوری در سراسر دنیا به ویژه در کشورهای پیشرفته و صنعتی بوده است. با توجه به تحولاتی که به واسطه انقلاب اسلامی و ۸ سال دفاع مقدس در دولت ایران روی داد، از اواخر سال ۱۳۸۰ جهت آماده‌سازی زمینه‌ها برای این برنامه اقدامات مؤثر و کارایی صورت گرفته است. در ابتدای امر رهبری این اقدام ضروری را مرکز صنایع نوین وزارت صنایع و معادن به همراه دفتر همکاری‌های فناوری ریاست جمهوری عهده‌دار بودند و به تدریج با هموار شدن مسیر نهادهای دولتی دیگری فعالیت خود را در این زمینه آغاز کرده‌اند. انجام صحیح و مؤثر یک پروژه آینده نگاری مستلزم آگاهی نسبت به ابعاد یک پروژه آینده نگاری است. این ابعاد باید به خوبی شناخته شوند تا نسبت به انواع موجود برای هر بعد، دید روشنی حاصل شود. انتخاب نوع خاصی از ابعاد پروژه آینده نگاری به متغیرها و عوامل مختلفی بستگی دارد. وجود همین متغیرهاست که باعث می‌شود پروژه‌های آینده نگاری در کشورهای مختلف، متفاوت انجام پذیرد (سلامی و همکاران، ۱۳۹۱).

اگرچه قدمت مدیریت ورزشی به قرن ۱۱ قبل از میلاد مسیح، زمانی که بازی‌های المپیک باستانی برگزار می‌شده است برمی‌گردد، اما به صورت رسمی این رشته دانشگاهی از اواسط دهه ۱۹۸۰ میلادی و با پیدایش انجمن مدیریت

1. S&T
2. Nyiril

مباحث آن‌ها پیرامون جهت و محتوای رشته مدیریت ورزشی است (اسلاک، ۱۹۹۸).

تفاوت‌های موجود بین نظرات محققان مدیریت ورزشی هم نشانه و نتیجه این است که رشته مدیریت ورزشی یک رشته نوپا است. این تفاوت‌ها بیان می‌کنند که آن‌ها که هستند؟ به کجا می‌روند؟ و چگونه به مقصد خواهند رسید. این پرسش‌های اساسی خودشناسی برای یک رشته نوپا همیشه وجود داشته‌اند (هال و دنیش،^۵ ۱۹۹۹). به صورت مشابهی، دیگر زمینه‌های پژوهشی مانند مدیریت (ففر،^۶ ۱۹۹۳)، بازاریابی (زیمن،^۷ ۱۹۹۹) و اقتصاد (مک کلاسی،^۸ ۱۹۹۸) در همین شرایط قرار گرفته بودند و سئوالات مهمی پیرامون وضعیت کنونی، توسعه و هدایت پژوهش‌های حیطه کاری خود را در سر داشتند (استلی و زاموتو،^۹ ۱۹۹۲؛ السیج، ساتن و وتن،^{۱۰} ۱۹۹۹؛ اولریخ،^{۱۱} ۲۰۰۱).

در سال‌های اخیر علاقه به انجام تحقیقات آینده پژوهی افزایش یافته است. عبدالملکی و همکاران (۲۰۱۵) در پژوهشی با عنوان «آینده منابع انسانی در سازمان‌های ورزشی با استفاده از روش سناریوسازی» ابزار داشتند، سازمان‌های ورزشی در آینده به سمت کوچک و تخصصی شدن و تأثیر محوری تمایل داشته و به نیروهای انسانی متفاوتی نیاز خواهند داشت. در همین حال، با کاسته شدن جمعیت جوان کشور، افزایش سطح سواد و دسترسی به اطلاعات،

ورزشی امریکای شمالی^۱ (در سال ۱۹۸۵) و نشریه مدیریت ورزشی^۲ (در سال ۱۹۸۷) هویت خود را یافت (پارکس و اولافسون،^۳ ۱۹۸۷). از آن زمان تا به امروز این رشته به صورت فزاینده‌ای در حال گسترش است. انجمن‌های حرفه‌ای دیگری در این زمینه در اروپا، آسیا و استرالیا تاسیس گردیده است؛ همچنین نشریات تخصصی زیادی در این زمینه راه اندازی شده‌اند. در کشور ایران نیز رشته مدیریت ورزشی از اوایل دهه ۱۳۸۰ میلادی شروع به گسترش کرد و امروزه این رشته در دانشگاه‌های مختلف کشور در مقاطع مختلف تحصیلی طرفداران زیادی را به خود اختصاص داده و همچنین نشریات زیادی نیز در این حیطه به چاپ می‌رسد.

همزمان با افزایش گسترش این رشته دانشگاهی، نگرانی‌ها در ارتباط با آن نیز افزایش پیدا کرده است. یکی از مهم‌ترین نگرانی‌ها در این حیطه مربوط به تحقیقات در حیطه مدیریت ورزشی است. این نگرانی‌ها در دو زمینه مطرح می‌شود؛ اول اینکه اختلاف نظر زیادی بین محققین وجود دارد که پژوهش‌های حیطه مدیریت ورزشی کاربردی باشد و یا بنیادی؟ دومین نگرانی پیرامون این موضوع است که تحقیقات حوزه مدیریت ورزشی کیفی باشند یا کمی؟ محققین مختلف نظرات متفاوتی در این زمینه ابراز داشته‌اند و نظر یکسانی در رابطه با اینکه در آینده سمت و سوی پژوهش‌های مدیریت ورزشی به کدام طرف خواهد رفت، وجود ندارد؛

4. Slack

5. Hale & Danish

6. Pfeffer

7. Zyman

8. McCloskey

9. Astley & Zammuto

10. Elsbach, Sutton, & Whetten

11. Ulrich

1. North American Society for Sport Management (NASSM)

2. Journal of Sport Management

3. Parks & Olafson

سنجش قرار گرفت. همچنین مارتین^۱ (۲۰۰۱) در تحقیقی با عنوان «آینده نگاری علم و فناوری» در کشور جمهوری چک ابراز داشت بهره‌گیری از تجربه‌های علمی آینده‌نگاری برای ارائه توصیه‌هایی در زمینه آینده‌نگاری کشاورزی بوده است که منجر به شناسایی اولویت‌های پژوهشی و ارائه پیشنهادهایی در دو محور عمده یعنی ساختار مدیریت و پیاده‌سازی برنامه تحقیقات ملی و دیگر پشتیبانی از پژوهش است. اونبهان و همکاران^۲ (۲۰۰۸) در پژوهشی با عنوان «تمایلات در گردشگری ورزش‌های زمستانی، چالش‌های آینده» ابراز داشت ترجیح توریست‌های ورزش‌های زمستانی به سمت مکان‌های طبیعی است. اسکی بازان حرفه‌ای ابراز داشتند که حتی با وجود افزایش قیمت نیز حاضر هستند مسافت‌های بسیار طولانی را برای ورزش کردن طی کنند. نهایتاً اینکه امری^۳ (۲۰۱۰) در مطالعه‌ای با عنوان «گذشته، حال و آینده رویدادهای بزرگ ورزشی» ابراز داشت که موفقیت کنونی برگزاری رویدادهای ورزشی ناشی از مدیریت اثربخش روابط بین بخش‌های مختلف رویدادهای ورزشی با رسانه‌ها، حامیان مالی است. همچنین برای داشتن آینده‌ای مطلوب توجه به درک بهتر در زمینه‌های اقتصادی، فناوری و فرهنگی ضروری به نظر می‌رسد.

بر پایه اطلاعات بدست آمده، هدف از انجام این تحقیق شناسایی دستاوردهای حال حاضر پژوهش‌های مدیریت ورزشی،

موجب رشد تقاضا برای رفاه خواهد شد که این امر باعث تخصصی شدن سازمان‌های ورزشی و ارائه خدمات متنوع و تخصصی به جامعه خواهد شد، بنابراین تمایل سازمان‌های ورزشی به در اختیار داشتن نیروهای متخصص و دانش آفرین افزایش چشمگیری خواهد داشت. عباسی شاه‌کوه و همکاران (۱۳۸۷) در پژوهشی با عنوان «ارائه شیوه علمی برای سازماندهی مطالعه آینده‌نگاری فناوری» با استفاده از روش سناریوسازی شیوه‌هایی برای سازماندهی مطالعات آینده نگاری ارائه کردند. سلامی و همکاران (۱۳۹۱) در مطالعه‌ای با عنوان «بررسی تأثیر آینده پژوهی در حوزه تحقیقات ناجا» ابراز داشتند، پس از انجام مطالعات اولیه و شناسایی پرسشنامه سنجش متغیرها بر ابعاد پروژه آینده نگاری و تأیید روایی و پایایی آن پرسشنامه مذکور در بین اعضای هیأت علمی دانشگاه علامه طباطبایی تهران، اعضای هیأت علمی دانشگاه یزد و کارشناسان ناجا به عنوان جامعه آماری تحقیق پخش شد و پس از جمع‌آوری، داده و اطلاعات آن مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در این تحقیق بالغ بر ۳۲ متغیر مؤثر بر آینده نگاری در ۴ بعد شناسایی شد. همچنین نتایج حاصل از تحلیل تکنیک تاپسیس‌فازی در این تحقیق نشان داد که آشنایی مشارکت‌کنندگان با آینده نگاری از منظر مشارکت دارای بیشترین اهمیت و در اولویت اول قرار می‌گیرد. سپس با تکنیک تاپسیس فازی، این متغیرها به طور جداگانه و همچنین در هر بعد اولویت بندی گردیدند و در پایان، میزان ارتباط متغیرها با ابعاد مربوطه مورد

1. Martin
2. Unbehaun and etal
3. Emery

حوزه‌های تأثیرگذار بر آینده و تاکتیک‌های مناسب برای دستیابی به آینده ای مطلوب است.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از نوع تحقیقات کمی - کیفی می‌باشد. روش جمع‌آوری داده‌ها شامل مطالعات کتابخانه‌ای و روش دلفی است. بدین ترتیب که ابتدا به روش کتابخانه‌ای اطلاعات در این حوزه گردآوری شد، سپس با استفاده از روش دلفی اطلاعات گروهی از اعضای هیأت علمی و خبرگان مدیریت ورزشی بدست آمد که در نهایت یافته‌های پژوهش را رقم زد. چون روش دلفی نیازمند گروه ویژه ای است که باید به سئوالات تخصصی در رشته مربوطه پاسخ دهند، باید خبرگان این حوزه را شناسایی کرد. جهت تعیین گروه خبره و متخصص، زیر انجام شد: نخست، محقق اقدام به تعیین گروهی متشکل از ۵ نفر محققین فعال و شناخته شده در حوزه مدیریت ورزشی کرد. سپس با ۵ محقق انتخاب شده، ارتباط برقرار شد. هدف از مطالعه حاضر برای آن‌ها بیان گردید و از آن‌ها خواسته شد نام محققانی را که فکر می‌کنند حضورشان در این گروه مفید باشد را اعلام کنند. ۴ نفر از آن‌ها پاسخ دادند و فهرستی شامل ۲۴ نفر تهیه شد. در نهایت یازده نفر از لیست ۲۴ نفری که حداقل مورد تأیید دو نفر بودند، استخراج شدند و گروه دلفی را تشکیل دادند. این تعداد دارای صلاحیت فرض شدند.

اگرچه تعداد افراد تشکیل دهنده گروه دلفی، به هدف مطالعه و تجانس مورد انتظار جمعیت هدف بستگی دارد (مارتینو^۱، ۱۹۸۳)، اما بر

اساس بررسی‌های تجربی صورت گرفته به روش دلفی، پیشنهاد می‌شود برای صحت مطالعات، تعداد افراد تشکیل دهنده روش دلفی تا ۱۱ نفر می‌تواند باشد (دالکی^۲، ۱۹۶۹)، مگر اینکه نمونه متجانس خاصی مدنظر باشد که تعداد مطلوب می‌تواند ۱۵ تا ۲۰ نفر باشد (دالکی و همکاران، ۱۹۷۰). سپس با هر یک از ۱۱ عضو ارتباط برقرار شد. هدف مطالعه برای آن‌ها تشریح گردید و از آن‌ها جهت تمایل به شرکت در این گروه سؤال شد. کلیه افراد موافقت خود را جهت شرکت در این گروه اعلام کردند. این گروه شامل ۹ مرد و ۲ زن بود، ۳ نفر دارای رتبه علمی استاد، ۳ نفر دانشیار، ۳ نفر استادیار بودند. در این پژوهش روش دلفی شامل پروسه دومرحله‌ای برای سئوالات تحقیق بود و هر مرحله بر اساس مرحله قبل ایجاد می‌شد. یافته‌های حاصل از هر مرحله به اعضای گروه بازخورد داده می‌شد تا نظر خود را بیان کنند. در مراحل متوالی، اعضای گروه تشویق می‌شدند تا در مورد نظرها خود توضیحاتی بدهند و دلایل مخالفت یا عدم مخالفت خود را با نظرات سایر اعضای گروه مشخص کنند.

تحقیقات نشان می‌دهند که ۳ بار تکرار در بازخورد برای شناسایی نکات مورد توافق و همین طور موارد اختلافی کافی به نظر می‌رسد و تکرار بیشتر از این باعث ایجاد شرایط خسته کننده و کاهش اعتبار یافته‌ها خواهد شد (دیتز^۳، ۱۹۸۷؛ ارفمیر^۴ و همکاران، ۱۹۸۶). در نتیجه در این تحقیق روش سه مرحله ای انتخاب گردید.

2. Dalkey
3. Dietz
4. Erffmeyer

1. Martino

شد. سپس تعداد ۱۱ تا ۱۶ گویه برای هر یک از ۷ سؤال ذکر شده شناسایی شد.

مرحله دوم: در این مرحله، گویه‌های شناخته شده برای هر سؤال برای تنظیم حوزه‌ها مورد استفاده قرار گرفت. به منظور شفاف‌سازی پاسخ شرکت کنندگان دلفی، از مقیاس لیکرت استفاده شد.

در سوال ۱ از شرکت کنندگان خواسته شد که اهمیت هر حوزه را در یک مقیاس ۷ گزینه‌ای از "بی اهمیت" تا "بسیار مهم" ارزیابی کنند. همچنین از آن‌ها خواسته شد میزان موفقیت مطالعات ورزشی در دستیابی به هر حوزه را هم ارزیابی کنند که ارزیابی آن شامل یک مقیاس ۷ گزینه‌ای از "عدم دستیابی به موفقیت" تا "رسیدن کامل به موفقیت" بود. در سؤال ۲ از اعضا خواسته شد تأثیر هر رویداد یا کسب و کار را در مقیاسی ۷ گزینه‌ای از "بدون تأثیر" تا "بسیار موثر" ارزیابی کنند. در سؤال سوم اعضای گروه ابتدا اهمیت هر حوزه را با مقیاسی هفت گزینه‌ای از "بی اهمیت" تا "بسیار مهم" ارزیابی کردند سپس تعیین کردند که احتمال مطلوب برای به وقوع پیوستن حوزه‌های مشخص شده چقدر است. در سؤالات ۴، ۵، ۶ و ۷ اعضای گروه هم اهمیت و هم احتمال را همانند مقیاس بندی سؤال ۳ ارزیابی کردند. برای حوزه‌های موجود در هر سؤال هم از اعضا خواسته شد درباره دلایل ارزیابی خود توضیحاتی ارائه کنند.

مرحله سوم: پرسشنامه نهایی شامل همان مواردی بود که در مرحله دوم از اعضا پرسیده شده بود. بعلاوه توزیع ارزیابی مرحله دوم شامل مدها و فراوانی‌ها به اعضای گروه نشان داده شد.

مرحله اول: هدف از مرحله اول استخراج دیدگاه‌های پاسخ دهندگان در ارتباط با وضعیت کنونی و آینده مطالعات مدیریت ورزشی و ضرورت دستیابی به آینده ایده‌آل برای این حوزه بود. به منظور تنظیم سؤالات دلفی، محقق به همراه دو نفر از خبرگان مدیریت ورزشی نقطه نظرانشان را درباره مسایل و مفاهیم ضروری به اشتراک گذاشتند. بنابراین پرسشنامه‌ای شامل ۷ سؤال متن باز طراحی شد. نتیجه آن سؤالات زیر بود:

- ۱) دستاوردهای مطالعات مدیریت ورزشی که باید آن‌ها را حفظ کرد، چیست؟
- ۲) رویداد تأثیرگذار بر مطالعات مدیریت ورزشی در حال حاضر چیست؟
- ۳) ویژگی‌های سناریوی مطلوب برای مطالعات مدیریت ورزشی در ۵ تا ۷ سال آینده را چه می‌دانید؟
- ۴) ویژگی‌های سناریوی ممکن (معقول) برای مطالعات مدیریت ورزشی در ۵ تا ۷ سال آینده را چه می‌دانید؟
- ۵) به نظر شما مطالعات مدیریت ورزشی برای رسیدن به سناریوی مطلوب در چه جهتی باید حرکت کند؟
- ۶) به عقیده شما برای حرکت به این سمت و سو، چه اقدامات یا استراتژی‌هایی کمک کننده خواهند بود؟
- ۷) به نظر شما اکنون برای هدایت مطالعات مدیریت ورزشی به این سمت، چه چالش‌هایی را باید مدیریت کنیم؟

این سؤالات برای هر ۱۱ نفر از طریق ایمیل ارسال شد و از آن‌ها خواسته شد با جزئیات به سؤالات پاسخ دهند. پاسخ‌های آن‌ها جمع‌آوری و با استفاده از روش‌های مناسب تجزیه و تحلیل

سئوالات متن باز در مرحله اول، استخراج ۱۴ حوزه بود که به طور کامل دستاوردها و موفقیت‌ها را تشریح می‌کرد. در ادامه در مرحله دوم ۲ حوزه دیگر نیز به آن‌ها اضافه شد. در نهایت ۱۶ دستاورد حاصل شد که همراه با نظرات اعضای گروه در مورد هر یک از دستاوردها در ادامه آمده است.

قبل از انجام آزمون آماری ابتدا از آزمون شاپیرو ویلک جهت بررسی طبیعی بودن توزیع داده‌ها استفاده شد که نتایج این آزمون در جدول شماره یک آورده شده است..

کلیه نظرات کیفی اعضا که در مرحله دوم برای حوزه های هر سؤال بیان شده بود نیز جمع آوری و آماده گردید. از آن‌ها خواسته شد هر سؤال را مجدداً ارزیابی کنند و در مورد نظرات سایر اعضا که در مرحله دوم جمع آوری شده بود، پاسخ دهند.

یافته های پژوهش

وضعیت حال حاضر تحقیقات مدیریت ورزشی

در سؤال اول از اعضای گروه درباره موفقیت‌های فعلی مطالعات مدیریت ورزشی که باید حفظ شوند، پرسیده شده بود. نتیجه پاسخ‌ها به

جدول ۱. نتایج آزمون شاپیرو ویلک

متغیرها	آماره	df	ig
اهمیت	۰,۹۳۱	۱۱	۰/۷۶
موفقیت	۰,۹۰۴	۱۱	۰/۵۷

شد. معنی داری اختلاف میانگین از طریق آزمون تی همبسته آزمایش شد. میزان میانگین برای هر آیتم و شکاف بین اهمیت و شرح فعلی موفقیت به همراه معنی داری اختلاف میانگین، در جدول ۲ نشان داده شده است.

با توجه به میزان معنی داری برای متغیرها در جدول ۱، مشاهده می‌شود توزیع داده‌ها به صورت طبیعی است پس برای آزمون‌های بعدی باید از آزمون پارامتریک تی همبسته استفاده کرد.

میزان شکاف بین اهمیت و سطح فعلی موفقیت به وسیله تفاوت بین امتیازات هر کدام سنجیده

جدول ۲. مقایسه اهمیت و موفقیت فعلی تحقیقات مدیریت ورزشی با آزمون تی همبسته

آیتم	اهمیت(میانگین و انحراف معیار)	موفقیت(میانگین و انحراف معیار)	فاصله بین اهمیت و موفقیت
کاربرد مفاهیم تئوریک رشته های پایه	۶/۴۴۱ (۰/۶۲)	۴/۲۰ (۰/۹۴)	*۲/۲۱
توسعه مطالب تئوریک در رشته مدیریت ورزشی	۶/۴۰ (۰/۸۳)	۳/۰۷ (۱/۱۰)	*۳/۳۳
افزایش کیفیت مطالعات منتشرشده در این رشته	۶/۳۳ (۰/۷۲)	۳/۷۳ (۱/۱۰)	*۲/۶۰
توسعه همه جانبه دانش مدیریت ورزشی	۶/۳۳ (۰/۹۸)	۴/۲۷ (۰/۹۶)	*۲/۰۶

*۱/۸۰	(۰/۹۹)۴/۴۷	(۰/۸۰)۶/۲۷	شناخت مدیریت ورزشی به عنوان یک رشته دانشگاهی
*۲/۶۶	(۱/۱۳)۳/۴۷	(۱/۰۷)۶/۱۳	توسعه دانش در زمینه اخلاق در ورزش
۰/۵۴	(۰/۹۲)۵/۵۳	(۱/۰۳)۶/۰۷	ایجاد یک زیرساخت مناسب برای رشته مدیریت ورزشی
*۲/۲۰	(۰/۹۶)۳/۷۳	(۱/۰۳)۵/۹۳	افزایش کیفیت تجزیه و تحلیل‌های آماری در مطالعات مدیریت ورزشی
*۲/۵۰	(۱/۲۹)۳/۳۰	(۱/۷۰)۵/۸۰	برقراری ارتباط بین مسائل تئوری و کاربردی
*۱/۵۳	(۱/۰۱)۴/۲۰	(۱/۶۲)۵/۷۳	توسعه دانش بازاریابی ورزشی
*۱/۷۳	(۱/۵۵)۳/۸۷	(۱/۶۸)۵/۶۰	توسعه روش‌های کمی و کیفی در مطالعات مدیریت ورزشی
*۱/۹۴	(۰/۹۹)۳/۵۳	(۱/۴۱)۵/۴۷	افزایش کیفیت طرح‌های پژوهشی مدیریت ورزشی
*۲/۰۰	(۱/۳۵)۳/۳۳	(۱/۳۵)۵/۳۳	توسعه مفهوم رهبری در ورزش
۱/۲۲	(۱/۵۴)۴/۰۷	(۱/۲۷)۵/۲۹	توسعه مفهوم مسئولیت‌های ورزشی
*۱/۸۷	(۱/۴۵)۳/۴۰	(۱/۵۳)۵/۲۷	تنوع زمینه‌های مطالعاتی در مدیریت ورزشی
۰/۷۴	(۱/۲۵)۴/۱۳	(۱/۵۵)۴/۸۷	افزایش نشریات و همایش‌های باکیفیت و مرتبط با این رشته

* معنی داری در سطح کمتر از ۰/۰۵.

آینده مطالعات مدیریت ورزشی

سؤال سوم در رابطه با آینده مطالعات مدیریت ورزشی بود. نتایج پاسخ‌ها به سؤالات متن باز در مرحله اول، استخراج ۱۱ حوزه بود که از نظر متخصصین مدیریت ورزشی، مهم‌ترین حوزه‌ها ارزیابی شده بود. میانگین اهمیت هر یک از ۱۱ حوزه در مرحله آخر محاسبه شد. به علاوه میانگین ارزیابی‌های صورت گرفته توسط اعضا درباره احتمال دستیابی به این حوزه‌ها در ۷ تا ۵ سال آینده نیز اندازه گیری شد. ارزیابی میانگین اهمیت در فاصله اطمینان ۹۵٪ در جدول ۲ نشان داده شده است. بررسی جدول ۳ نشان می‌دهد که کلیه ۱۱ حوزه، مهم ارزیابی شدند اما اعضای گروه درباره دستیابی به آن‌ها سطح اطمینان متفاوتی داشتند.

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد کلیه ۱۶ جنبه مطالعات مدیریت ورزشی با موفقیت کم و میزان اهمیت زیاد ارزیابی شدند. اختلاف برای ۱۳ مورد از ۱۶ مورد، معنی دار بود. برای ۸ مورد از ۱۶ مورد، میانگین موفقیت، حداقل به میزان ۲ انحراف استاندارد از میزان اهمیت، پایین‌تر بود. در نهایت، محقق موفق به شناسایی نواحی قابل شناسایی در موفقیت تحقیقات مدیریت ورزشی شد، اما مطالعات انجام شده هنوز به آن سطح از موفقیت که متناسب با اهمیت مورد انتظار باشد، دست پیدا نکرده است.

جدول ۳. اهمیت و احتمال تحقق آینده ایده آل برای تحقیقات مدیریت ورزشی

درصد تحقق (فاصله اطمینان %۹۵)	اهمیت (میانگین و انحراف استاندارد)	آیتم
۵۰/۹ - ۲۷/۷	(۰/۷۴)۶/۴۷	منابع تحقیقاتی کافی و مناسب
۶۲/۲ - ۴۴/۴	(۰/۸۵)۶/۳۰	محققین مدیریت ورزشی به عنوان دانش پژوه دارای اعتبار و احترام باشند.
۶۶/۵ - ۴۶/۹	(۰/۹۶)۶/۲۹	نوع پژوهش، روش تحقیق، تجزیه و تحلیل آماری قوی و درست داده‌ها
۷۵/۳ - ۶۲/۱	(۰/۳۹)۶/۲۸	کیفیت بالای علمی داوطلبان مقطع دکتری مدیریت ورزشی
۷۳/۷ - ۵۸/۳	(۰/۸۳)۶/۲۶	تحقیقات مبتنی بر نظریات رشته های پایه
۷۷/۴ - ۵۴/۰	(۰/۹۴)۶/۲۰	تداوم در انجام تحقیقات با کیفیت که در نشریات برتر و رده بالای مدیریت ورزشی، به راحتی قابل چاپ باشند.
۶۱/۹ - ۴۰/۷	(۱/۱۳)۶/۱۳	تحقیقات میان رشته ای
۴۸/۰ - ۲۴/۰	(۱/۳۹)۵/۷۳	مطالب تئوریک توسعه یافته و آزمون شده در مدیریت ورزشی که بر رشته های اصلی (مادر) تأثیر گذارند
۵۷/۴ - ۳۶/۰	(۰/۹۸)۵/۶۷	داشتن چهارچوب قوی دانش و اطلاعات
۵۹/۲ - ۳۵/۴	(۱/۱۹)۵/۴۷	تحقیقات مدیریت مفید و کاربردی که موجب شناسایی بهترین عملکردها می شوند.
۵۳/۷ - ۲۷/۷	(۱/۸۸)۴/۸۷	نتایج مطالعات مدیریت ورزشی به اطلاع عموم برسد

تاکتیک‌های مورد نیاز برای بهینه سازی مطالعات مدیریت ورزشی

این مورد در پنجمین سؤال روش دلفی پرسیده شد. پاسخ‌ها به سئوالات متن باز باعث استخراج ۱۲ تاکتیک شد. میانگین اهمیت هر

یک از ۱۲ تاکتیک به همراه نظرات اعضا درباره احتمال دستیابی به آنها در ۷ تا ۵ سال آینده محاسبه شد. میانگین اهمیت با فاصله اطمینان ۹۵٪ در جدول ۴ نشان داده شده است.

جدول ۴. اهمیت و احتمال تاکتیک‌های بهینه سازی تحقیقات مدیریت ورزشی

درصد تحقق (فاصله اطمینان %۹۵)	اهمیت (میانگین و انحراف استاندارد)	آیتم
۵۹/۸ - ۴۱/۶	(۰/۸۳)۶/۵۳	بهبود و ارتقا فرصت‌های رشد حرفه ای برای اعضای هیأت علمی دانشگاه
۶۲/۴ - ۴۵/۶	(۱/۰۳)۶/۳۸	افزایش آمادگی انجام تحقیقات توسط دانشجویان دکترا
۶۴/۱ - ۴۹/۳	(۱/۰۵)۶/۳۳	افزایش همکاری‌ها و تحقیقات میان رشته ای
۶۲/۹ - ۴۶/۵	(۱/۲۹)۶/۳۳	تشویق به اشتراک جهانی دانش و همکاری در سطوح بین‌المللی
۶۱/۰ - ۳۹/۰	(۰/۵۹)۶/۲۷	افزایش کیفیت مطالعات انجام شده
۶۱/۲ - ۴۰/۲	(۰/۸۳)۶/۲۴	ورزش به طور گسترده به عنوان زمینه ای برای ساخت تئوری شناخته شده است (نه صرفاً برای آزمایش تئوری‌های سایر رشته‌ها)
۶۵/۵ - ۴۶/۵	(۱/۰۳)۶/۰۷	افزایش استانداردهای مورد نیاز برای انتشار مطالعات مدیریت ورزشی
۶۰/۲ - ۳۹/۸	(۱/۲۳)۶/۰۰	افزایش ارتباط صنعت و فرصت‌های سرمایه گذاری برای تحقیقات

۶۹/۲-۴۹/۴	(۱/۱۵)۵/۸۰	توسعه تحقیقات با تمرکز بر رشته تخصصی
۶۵/۸-۴۷/۰	(۱/۱۵)۵/۶۴	تنوع بیشتر در موضوعات تحقیقی
۴۵/۱-۲۵/۵	(۱/۵۳)۴/۷۳	کاربرد مطالعات مدیریت ورزشی در سایر رشته‌ها و صنایع
۷۰/۰-۵۰/۰	(۲/۰۳)۴/۴۰	توسعه خروجی‌های علمی (نشریات)

اعضای گروه ابراز داشتند که انجام تحقیقات میان رشته ای، برقراری رابطه بین تئوری و عمل، بهبود زیرساخت‌ها و امکانات، انجام تحقیقات تلفیقی (کیفی - کمی)، افزایش آمادگی دانشجویان دکتری و افزایش تعداد و کیفیت نشریات و همایش‌های علمی می‌تواند در آینده به بهبود مطالعات حوزه مدیریت ورزشی کمک قابل توجهی نماید.

همچنین اختلاف نظرهای زیادی درباره مناسب‌ترین بستر برای برنامه های مدیریت ورزشی در ساختار دانشگاهی وجود دارد که رشته مدیریت ورزشی در قالب کدام یک از دانشکده های مدیریت و اقتصاد، تربیت بدنی و یا علوم آموزشی و تربیتی قرار گیرد. برخی اعضای گروه معتقدند که رشته مدیریت ورزشی باید در کنار سایر گرایش‌های مدیریت قرار گیرد؛ درحالی‌که برخی دیگر اعتقاد دارند که رشته مدیریت ورزشی باید در کنار سایر حوزه های علوم ورزشی مانند روانشناسی ورزشی، جامعه شناسی ورزشی و ... قرار گیرد تا تمرکز خود را بر روی ورزش حفظ نماید.

همچنین در این پژوهش مشخص شد که تحقیقات حوزه مدیریت ورزشی نیازمند به بهبود و توسعه تحقیقات کیفی و تجزیه و تحلیل‌های آماری هستند که بتوانند در آینده ورزش کشور مؤثرتر واقع شوند. اگرچه اعضای گروه تحقیق موافقت خود را با انجام پژوهش‌های کیفی ابراز

بررسی جدول ۴ نشان می‌دهد که همه ۱۲ تاکتیک مهم فرض شده‌اند اما اعضا با اطمینان کمی درباره اجرایی شدن برخی از آن‌ها روبرو بودند.

بحث و نتیجه‌گیری

اگرچه مطالعات دلفی در پی تعیین موافقت کلی صاحب‌نظران و کارشناسان در یک زمینه است، اما می‌توان آن را ابزاری موثر برای کشف موضوعاتی دانست که نظر متخصصین در این حوزه‌ها متفاوت است. هدف از پژوهش نیز جمع آوری نظرات کارشناسان مدیریت ورزشی و ارائه وضعیت فعلی و آینده مطالعات مدیریت ورزشی بود. اعضای گروه در این پژوهش در ابتدا دارای تفاوت نظر در مورد آیتم‌ها بودند که در نهایت ۷ سؤال اصلی با جمع بندی نظرهای آنان بدست آمد. در مجموع این ۷ پرسش، مشخص گردید کارشناسان دارای زاویه دید متفاوتی درباره وضعیت کنونی و آینده نسبت به یکدیگر هستند. برخی از اعضای گروه معتقدند که مدیریت ورزشی تنها به عنوان مسائل تئوریک در ورزش قابل استفاده است در حالی که برخی دیگر معتقدند، مدیریت ورزشی می‌تواند یک تئوری منحصر به فرد را ایجاد کند.

کارشناسان در این پژوهش ابراز داشتند که علیرغم نو بودن این حوزه، گام‌های خوبی در تحقیقات مدیریت ورزشی برداشته شده است.

داشتند اما آن‌ها صراحتاً مشخصه های تحقیقات کیفی را مشخص نکردند.

در مورد استفاده از روش ترکیبی (کیفی- کمی) اظهارنظرهای متفاوتی شد، اما با جمع بندی نظرات کارشناسان، سه موضع برای آن‌ها مشخص گردید. اول اینکه یک تعبیر منفی در ذهن برخی از محققان حوزه مدیریت ورزشی وجود دارد. برخی از اعضای گروه تحقیقات کیفی را «پوچ» می‌دانستند و این نشأت‌گرفته از این موضوع است که برخی از محققین تمایل شدیدی به داشتن روش‌های آماری پیچیده در تحقیقات خود دارند و با تحقیقات کیفی به شدت مخالفت می‌کنند. گروه دوم تحقیقات کیفی را سطح بالاتری از تحقیقات کمی قلمداد می‌کنند. آن‌ها ابراز می‌کنند که توانایی انجام تحقیقات کیفی از عهده و توان همه محققان بر نمی‌آید و اندک محققینی هستند که می‌توانند پژوهش‌های کیفی مناسبی را انجام دهند و اگر این پژوهش‌ها به درستی صورت گیرند از تحقیقات کمی بهتر هستند. درحالی‌که نظر گروه دیگر متفاوت است. آن‌ها ابراز داشتند که هم تحقیقات کمی و هم تحقیقات کیفی باید مورد احترام واقع شوند. در صورتی که تحقیقات کیفی از نظر روش انجام آن‌ها با دقت بالا صورت گیرند و در کنار آن‌ها از روش‌های کمی نیز بهره برداری شود، می‌تواند مؤثرتر و کاربردی‌تر واقع شوند.

در مورد اینکه تحقیقات مدیریت ورزشی باید به صورت مجزا صورت گیرند یا میان رشته ای، نیز بین نظرات کارشناسان تفاوت وجود دارد. برخی معتقدند تحقیقات مدیریت ورزشی باید صرفاً در همین حیطه انجام شود، درحالی‌که دیگران ابراز

داشتند این تحقیقات می‌تواند با همکاری سایر حوزه‌ها و به صورت میان رشته ای انجام شود. اما می‌توان این‌گونه ابراز داشت که در صنعت ورزش نمی‌توان خط کشی بین تحقیقات حوزه مدیریت ورزشی و سایر علوم مرتبط قرار داد و آن‌ها را از هم جدا نمود.

همچنین کارشناسان راجع به وضعیت استفاده از تئوری‌ها در مدیریت ورزشی و رابطه بین تئوری و عمل در مدیریت ورزشی ابراز نگرانی کردند. برخی معتقدند برای زمانی که هدف از انجام پژوهش‌ها، کاربردی باشد، مفاهیم تئوری باید کمتر مورد استفاده قرار گیرند. بیشتر پژوهش‌های مدیریت ورزشی که تاکنون انجام شده‌اند رابطه بین دو یا چند مفهوم صرفاً تئوریک را بررسی نموده‌اند که در عمل کاربرد چندانی ندارند اما تاکنون قبل از انجام این پژوهش‌ها کسی از خود این سؤال را پرسیده است که با انجام این تحقیق چه مشکلی از دنیای واقعی برطرف می‌شود؟ یا که چه؟ بیشتر مواقع محققین از این سؤالات چشم پوشی می‌کنند، اما اگر این سؤال قبل از انجام این تحقیقات پرسیده شود، بسیاری از این تحقیقات غیر کاربردی صورت نخواهد گرفت. حال آنکه برخی از کارشناسان اعتقاد دارند باید مفاهیم تئوریک و کاربردی در مدیریت ورزشی ادغام شوند. به این صورت که از مفاهیم تئوریک در صنعت ورزش بیشتر استفاده شود. حال آنکه تفاوت بین تئوری و عمل یکی از مهم‌ترین دغدغه‌ها است و خود اصلی‌ترین مشکل در این حوزه است.

در مورد زیرساخت‌های مناسب مدیریت ورزشی بین اعضای گروه اتفاق نظر وجود دارد. یکی از مباحث مورد نظر، ازدیاد نشریات تخصصی در

دارای توانمندی بسیار بالایی در مورد کارهای پژوهشی باشند. اما در خصوص کیفیت دوره های آموزشی دکتری و تأثیر آن بر آماده سازی دانشجویان برای انجام تحقیقات با کیفیت، اتفاق نظر وجود ندارد. برخی از کارشناسان ابراز داشتند دوره های آموزشی مقطع دکتری، دانشجویان را با ابزار های مناسب برای انجام تحقیقات خوب، پرورش می‌دهند؛ درحالی‌که دیگران اعتقاد داشتند کیفیت دوره های آموزشی مقطع دکتری در حال حاضر مناسب نیست و باید ارتقا یابد. به نظر می‌رسد یکی از مشکلات این دوره‌ها کیفیت اعضای هیأت علمی در دانشگاه‌های مختلف است. دانشجویانی که دارای اعضای هیأت علمی با کیفیت بالاتری هستند می‌توانند تحقیقات باکیفیت تری ارائه دهند. همچنین فراهم کردن تسهیلات مالی، یکی دیگر از دغدغه های دانشجویان در مقطع دکتری می‌باشد.

منابع

- سلامی، رضا، خانی، مرتضی. صفاری، علی (۱۳۹۱) بررسی تأثیر آینده پژوهی در حوزه تحقیقات ناجا. دو فصلنامه توسعه تکنولوژی. ۱۹. صص: ۷۳-۸۸.
- رضانی نژاد، رحیم. اندام، رضا. بنار، نوشین، میرکازمی، سیده عدرا (۱۳۸۹) مدیریت پیشرفته در ورزش. انتشارات دانشگاه گیلان.
- شعبانی، عباس. رضایی صوفی، مرتضی و فراهانی، ابوالفضل (۱۳۹۳) مطالعه چالش‌های موجود در بخش‌های چهارگانه ورزش کشور (مطالعه دلفی). پژوهش‌های معاصر در مدیریت ورزشی. ۴(۸). صص: ۶۵-۷۹.

این حوزه و افزایش تعداد کنفرانس‌ها و همایش‌های ملی و بین‌المللی در حوزه مدیریت ورزشی است. اعضای گروه معتقدند ازدیاد همایش‌های علمی و نشریات مدیریت ورزشی می‌تواند در بهبود و توسعه این رشته موثر باشد. برخی کارشناسان ابراز داشتند ما به نشریات تخصصی بیشتری نیاز داریم که هر کدام از این نشریات حوزه های تخصصی مدیریت ورزشی را پوشش دهند و به عبارت دیگر این نشریات تخصصی‌تر و در حوزه محدودتری به فعالیت خود ادامه دهند. اما باید به این نکته اشاره کرد که افزایش کمی نشریات صرفاً نمی‌تواند باعث توسعه این رشته شود، بلکه باید کیفیت این نشریات نیز بهبود یابد. در سال‌های اخیر نیز برخی از این نشریات بی کیفیت راه اندازی شده‌اند. موضوع مهم دیگر در زمینه زیرساخت‌های پژوهش‌های مدیریت ورزشی، بحث تأمین مالی طرح‌های پژوهشی است. مانند بسیاری از مسائل دیگر، در کشور ما تأمین بودجه مورد نیاز مطالعات مدیریت ورزشی می‌تواند در بهبود و گسترش این رشته موثر باشد.

در خصوص تنوع حوزه مدیریت ورزشی و تحقیقات این حوزه کارشناسان ابراز داشتند که این حوزه دارای تنوع بسیار زیادی است. همان طور که از عناوین طرح‌های پژوهشی پیداست، این حوزه دارای زیرمجموعه های زیادی است که به پژوهشگران این امکان را می‌دهد در حوزه مورد علاقه خود کار کنند.

یکی از موارد بسیار مهم در خصوص بهبود تحقیقات حوزه مدیریت ورزشی دانشجویان دکتری هستند. اعضای گروه توافق دارند که دانشجویانی باید جذب دوره دکتری شوند که

- Tame Dialogues. Academy Of Management Review. 24. 627-633.
- Emery, Paul (2010) Past, Present, and Future Major Sport Event Management Practice: The Practitioner Perspective. Sport Management Review. 13. 158-170.
 - Erffmeyer, R.C., Erffmeyer, C.S., & Lane, I.M. (1986). The Delphi Technique: An Empirical Evaluation of the Optimal Number of Rounds. Group and Organization Studies. 11. 120-128.
 - Hale, B.D., & Danish, S.J. (1999). Putting the Accreditation Cart before the AAASP Horse: A Reply to Siva Conroy and Zizzi. Journal of Applied Sport Psychology, 11, 321-328.
 - Martino, J. (1983). Technological Forecasting For Decision Making (2nd Ed.). New York: Elsevier.
 - Mccloskey, D.N. (1998). The Rhetoric of Economics (2nd Ed.). Madison: University Of Wisconsin Press.
 - Parks, J.B., & Olafson, G.A. (1987). Sport Management and a New Journal. Journal of Sport Management, 1, 1-3.
 - Parks, J.B., Shewokis, P.A., & Costa, C. A. (1999). Using Statistical Power Analysis in Sport Management Research. Journal of Sport Management, 13, 139-147.
 - Pfeffer, J. (1993). Barriers to the Advance of Organizational Science: Paradigm Development as A Dependent Variable. Academy Of Management Review, 18, 599-620.
 - Slack, T. (1998). Is There Anything Unique About Sport Management? European Journal for Sport Management, 5(2). 21-29.
 - Ulrich, W. (2001). The Quest for Competence In Systemic Research And Practice. Systems Research
 - عباسی شاهکوه، کلثوم، سلطانی دلگشا، محمد. واحدیان، افسانه. عبدالهی، علی (۱۳۸۷) ارائه چارچوب فرآیندی برای آینده‌نگاری مبتنی بر روش فرا ترکیبی. فصلنامه علوم مدیریت ایران. ۳(۱۱). صص: ۲۷-۴۲.
 - قدیری، روح اله (۱۳۸۴) شناسایی و دسته بندی متغیرهای مرتبط با آینده نگاری علم و تکنولوژی. پایان نامه کارشناسی ارشد مدیریت تکنولوژی. دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه علامه طباطبایی.
 - Abdolmaleki H, Mirzazadeh Z, Heidari F. (2015). The future of human resources in sport organizations with scenario making, the Case study: Developing country of Iran. International Journal of Research in Management. 6(5). 41-52.
 - Astley, W.G., & Zammuto, R.F. (1992). Organization Science, Managers, and Language Games. Organization Science, 3, 443-460.
 - Dalkey, N.C. (1969). An Experimental Study of Group Opinion: The Delphi Method. Futures, 2(3), 27-37.
 - Dalkey, N., Brown, B., & Cochran, S. (1970). Use of Self-Ratings to Improve Group Estimates: Experimental Evaluation of Delphi Procedures. Technological Forecasting and Social Change, 1, 283-291.
 - Dietz, T. (1987). Methods for Analyzing Data from Delphi Panels: Some Evidence from a Forecasting Study. Technological Forecasting and Social Change, 31, 79-85.
 - Elsbach, K.D., Sutton, R.I., & Whetten, D.A. (1999). Perspectives on Developing Management Theory, Circa 1999: Moving From Shriill Monologues to (Relatively)

- Challenges for the Future. *Tourism Review*. 63 (1). 36-47.
- Zyman, S. (1999). *The End of Marketing As We Know It*. New York: Harper Business.
- and Behavioral Science, 18(1), 3-28.
- Unbehaun, Wiebke. Probstl, Ulrike & Haider, Wolfgang. (2008) Trends in Winter Sport Tourism:

Future of sport management researches in Iran's Universities

Hossein Abdolmaleki^{1*}, Fatemeh Heidari², Mahboubeh Allahyari³, Seyed Bahador Zakizadeh¹

Received: Dec 25, 2016

Accepted: Jul 22, 2017

Abstract

Objective: nowadays, future study has been developed as a distinctive vision analytical tool. This tool, consider the possible future of different disciplines, thus help decision-making processes at different levels. Purpose of this study was identified of current achievements of sport management reviews, factors that affect future of this field and present appropriate tactics for an ideal future.

Methodology: This study was quantitative and qualitative. Method of data collection includes library research and the Delphi method. 11 professors of sports management with a futuristic vision formed the panel members. According to experts, 16 aspect of current state of sport management identified.

Results: Research showed that the difference between importance and success in all 16 aspects of sport management studies was evaluated little success and the amount of high importance and there was significant difference found between success and their importance.

Conclusion: The 11 areas which affect future of sport management were achieved and to achieve the ideal future was introduced 12 Tactics.

Keywords: future study, sport management, Delphi, trends analysis.

1. Faculty of physical education and sport science, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran

2. MS of sport management, Ferdowsi university of Mashhad

3. PhD student of sport management, Ferdowsi university of Mashhad

*Email: h.abdolmaleki@ut.ac.ir